

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrlové, Ph.D., v právní věci žalobce **K. H.**, zastoupeného JUDr. Josefem Sedláčkem ml., advokátem se sídlem v Šumperku, nám. Míru 9, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 31, o přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 19. 11. 2012, č. j. 7270/12-1500-807169, ve věci obnovy řízení,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2012, č. j. 7270/12-1500-807169, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu v Šumperku (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 23. 5. 2012, č. j. 98910/12/398911803527, jímž byl zamítnut jeho návrh na obnovu řízení ukončeného dodatečnými platebními výměry č. j. 122081/07/398911/3109, 122084/07/398911/3109, 122085/07/398911/3109, 122086/07/398911/3109, 122115/07/398911/3109, 122148/07/398911/3109, 122150/07/398911/3109, 122154/07/398911/3109, 122158/07/398911/3109, 122163/07/398911/3109, 122164/07/398911/3109, 122167/07/398911/3109, 122170/07/398911/3109, 122175/07/398911/3109, 122181/07/398911/3109, 122184/07/398911/3109, 122206/07/398911/3109, 122231/07/398911/3109, 122232/07/398911/3109, 122235/07/398911/3109, 122237/07/398911/3109, 122238/07/398911/3109, 122239/07/398911/3109, 122240/07/398911/3109, kterými byla žalobci dodatečně stanovena daň z přidané hodnoty za jednotlivá zdaňovací období roku 2004 a 2005.

Žalobce namítá, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné. Napadeným rozhodnutím bylo konstatováno, že v případě žalobcova návrhu na obnovu řízení již uplynula zákonná objektivní lhůta. S tím žalobce nesouhlasí, má za to, že lhůta pro podání návrhu na obnovu řízení byla zachována, neboť v rámci obnovy řízení napadal úhradu daně z přidané hodnoty, a z hlediska počítání lhůt je tedy třeba aplikovat lhůtu podle ustanovení § 160 daňového řádu, která činí 6 let od splacení daně stanovené dodatečnými platebními výměry na daň z přidané hodnoty. Tato lhůta podle § 160 odst. 2, 3, písm. c) daňového řádu začíná běžet znovu ode dne, kdy bylo správcem daně učiněno oznámení rozhodnutí o posečkání. Poslední vyhovující rozhodnutí o posečkání bylo učiněno rozhodnutím správního orgánu I. stupně dne 17. 1. 2011, č. j. 3175/11/398911803527. Zcela poslední oznámení rozhodnutí o posečkání bylo učiněno dne 27. 2. 2012, když se jednalo o rozhodnutí ze dne 8. 2. 2012, č. j. 17958/12/398911803527. Závěrem žalobce dodává, že byla zachována rovněž i subjektivní lhůta pro podání návrhu na obnovu řízení, proto je jeho žaloba důvodná.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné a odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že u žalobce byla dne 13. 2. 2006 zahájena daňová kontrola, kontrolovaným zdaňovacím období byl leden až prosinec 2004 a leden až prosinec 2005, druh kontrolované daně: daň z přidané hodnoty. Na základě kontroly správní orgán I. stupně vydal dne 3. 12. 2007 výše specifikované dodatečné platební výměry, kterými žalobci doměřil daň z přidané hodnoty za jednotlivé měsíce roku 2004 a 2005. Dodatečné platební výměry nabyly právní moci dne 12. 1. 2008. K žádosti žalobce mu dne 18. 1. 2008 byly správním orgánem I. stupně povoleny splátky daně. Následně žalobce požádal dne 3. 12. 2009 o posečkání se zahájením placení DPH, jeho žádost byla dne 4. 1. 2010 zamítnuta. Následně žalobce opětovně dne 9. 11. 2010 požádal o posečkání úhrady daně, této jeho žádosti bylo dne 17. 1. 2011 vyhověno. Dne 5. 9. 2011 požádal žalobce o zrušení doměřené daně. Podání bylo posouzeno jako neúčinné. Dne 29. 12. 2011 žalobce znovu požádal o posečkání zaplacení daně a příslušenství. Tato žádost byla

rozhodnutím správního orgánu I. stupně dne 8. 2. 2012 zamítnuta. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce dne 23. 3. 2012 odvolal. Řízení ve věci odvolání bylo dne 18. 5. 2012 pro neodstranění vad zastaveno. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce dne 25. 6. 2012 odvolal. Dne 2. 5. 2012 podal žalobce návrh na obnovu řízení, kterou odůvodnil tak, že dne 27. 4. 2012 při přípravě podkladů k odstranění vad odvolání se z rozsudku Okresního soudu v Šumperku, č. j. 2 T 72/2010-1747, který nabyl právní moci dne 27. 1. 2011, a kterým byl v celém rozsahu zproštěn obžaloby ze spáchání trestného činu zkrácení daně, dozvěděl novou skutečnost, kterou uvedl jako důvod pro obnovu řízení a kterou nemohl bez svého zavinění uplatnit již dříve. Touto novou skutečností je dle žalobce skutečnost, že správní orgán I. stupně mu stanovil předmětnou daňovou povinnost na základě právní domněnky, kterou neprokázal, čímž jednal v rozporu s tehdy platným ustanovením § 31 odst. 8 písm. b) zákona č. 332/1992 Sb., o správě daní a poplatků. V rozsudku Okresního soudu v Šumperku, č. j. 2 T 72/2010-1747, je uvedeno, že pracovníci správního orgánu I. stupně při výslechu uvedli, že se správní orgán I. stupně domníval, že dříve bylo nabyto jiným způsobem, než jak je deklarováno na fakturách. Konkrétní důkazy ale nebyly ze strany správního orgánu I. stupně v této věci soudu předloženy. Pracovníci správního orgánu I. stupně dále vypověděli, že porušení zákona spatřovali v tom, že nebyla odvedena DPH na straně dodavatelů dřevní hmoty a předmětné firmy byly nekontaktní a tudíž nemohlo být nárokováno DPH na straně žalobce, příjemce zdanitelného plnění. Žalobce dále ve svém návrhu uvedl, že s ohledem na uvedené navrhuje, aby bylo daňové řízení, kterým byla DPH vyměřena, obnoveno. Návrh žalobce na obnovu řízení byl rozhodnutím správního orgánu I. stupně dne 23. 5. 2012, č. j. 98910/12/398911803527, zamítnut s odůvodněním, že již uplynula lhůta pro stanovení daně. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. Žalovaným bylo o odvolání rozhodnuto tak, jak je uvedeno výše. Své rozhodnutí žalovaný odůvodnil zejména tím, že dle jeho názoru objektivní lhůta pro podání návrhu na obnovu řízení již uplynula, a to konkrétně dne 31. 12. 2009. Za této situace podle žalovaného pozbývá významu otázka, zda byla zachována lhůta subjektivní, jakož i otázka věcného obsahu odvolatelova návrhu a rovněž tak otázka naplnění důvodu pro obnovu řízení.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.)

Podle ustanovení § 119 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2011 (dále jen „daňový řád“), obnovu nalézacího řízení lze povolit nebo nařídit, pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně. Obnovu řízení při placení daní lze povolit nebo nařídit, pokud neuplynula lhůta pro placení daně. V ostatních případech lze obnovu řízení povolit nebo nařídit do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí ukončujícího toto řízení.

Podle ustanovení § 47 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění účinném do 31. 12. 2010 (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“), pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, nelze daň vyměřit ani doměřit, či přiznat nárok na daňový odpočet po uplynutí tří let od konce

zdaňovacího období, v němž vznikla daňová povinnost, nebo do tří let od vzniku daňové povinnosti u těch daní, které nemají zdaňovací období.

Podle ustanovení § 47 odst. 2 zákona o správě daní a poplatků byl-li před uplynutím této lhůty učiněn úkon směřující k vyměření daně nebo jejímu dodatečnému stanovení, běží tříletá lhůta znovu od konce roku, v němž byl daňový subjekt o tomto úkonu zpraven. Vyměřit a doměřit daň však lze nejpozději do deseti let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla povinnost podat daňové přiznání nebo hlášení, nebo v němž vznikla daňová povinnost, aniž by zde byla současně povinnost daňové přiznání nebo hlášení podat.

Krajský soud uzavírá, že obnovu řízení lze povolit nebo nařídit pouze za současného splnění všech podmínek, které stanovuje daňový řád. Těmito podmínkami je jednak naplnění jednoho z důvodů pro povolení nebo nařízení obnovy řízení, jak je upravuje ustanovení § 117 odst. 1 daňového řádu, jednak dodržení subjektivní (§ 118 odst. 2 daňového řádu) a objektivní (§ 119 odst. 4 daňového řádu) lhůty, v níž je možné obnovu řízení povolit či nařídit. Pokud není jedna z těchto podmínek splněna, nemůže správní orgán obnovu řízení povolit.

Žalobce, byť v doplnění své žaloby ze dne 19. 2. 2013 tvrdí, že návrhem na obnovu řízení napadal úhradu daně z přidané hodnoty, a proto by mělo dojít k aplikaci ustanovení § 160 daňového řádu, podle něhož lhůta pro placení daně činí šest let, dle obsahu správního spisu i obsahu jeho žaloby je nepochybné, že žádal o obnovu řízení, v němž byla daň stanovována, a jež bylo ukončeno výše specifikovanými dodatečnými platebními výměry vydanými dne 3. 12. 2007. Navrhoval tedy obnovu nalézacího řízení, v němž je daň stanovována, a nikoli obnovu řízení o placení daní, jež na nalézací řízení navazuje, a jehož předmětem je evidence již vyměřených daní, stanovení pořadí úhrady daně, řešení přeplatku či institut posečkání. Tato skutečnost je zřejmá i z jím tvrzeného důvodu pro obnovu řízení, a sice že mu daň byla vyměřena neoprávněně, neboť správce daně stanovil předmětnou daňovou povinnost na základě právní domněnky, kterou neprokázal. Jak vyplývá z ustanovení § 119 odst. 4 věty první daňového řádu, obnovu nalézacího řízení lze povolit nebo nařídit, pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobci byla daň z přidané hodnoty doměřena za jednotlivá zdaňovací období roku 2004 a 2005 a daňová kontrola byla zahájena 13. 2. 2006, lhůta pro vyměření daně se posuzuje podle tehdy účinného zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, který byl účinný do 31. 12. 2010. Ustanovení § 47 tohoto zákona stanoví, že daň nelze vyměřit nebo doměřit po uplynutí tří let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla daňová povinnost; byl – li před uplynutím této lhůty učiněn úkon směřující k vyměření daně nebo jejímu dodatečnému stanovení, tato lhůta běží znovu od konce roku, v němž byl daňový subjekt o tomto úkonu zpraven. Tímto úkonem bylo v případě žalobce zahájení daňové kontroly dne 13. 2. 2006, tříletá prekluzivní - propadná lhůta pro vyměření tak počala běžet znovu od konce roku 2006 a uplynula k 31. 12. 2009. Žalobce podal návrh na obnovu řízení dne 2. 5. 2012, čímž je dodržení objektivní lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení podle ustanovení § 119 odst. 4 věty první daňového řádu vyloučeno a obnovení řízení není možné. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě přílehuje odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2009, č. j. 5 Afs 54/2009-75, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že „v *taxativně stanovených důvodech obnovy řízení je tedy vyjádřen její cíl: umožnit nové správné a spravedlivé rozhodnutí ve věci, pokud při původním rozhodování nebyly z určitých důvodů dostatečně objasněny všechny skutkové okolnosti, popřípadě proces trpěl některými podstatnými vadami.*

Tento obecný zájem je ovšem determinován právě ustanovením o lhůtách pro podání žádosti o obnovení řízení (nebo případy její nepřipustnosti). Za uvedenou hranicí již však opět převažuje potřeba zachování právní jistoty nad potřebou znovu rozhodnout. Dojde-li ke zmeškání zákonných lhůt, v nyní souzené věci objektivní lhůty dle ust. § 47 odst. 1, resp. 2 zákona o správě daní, nemůže dojít k obnovení řízení, a to ani tehdy, pokud by skutečně existovaly důvody pro nápravu, resp. odstranění právních či skutkových vad vzniklých v původním řízení.“

Na základě výše uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že uplatněná žalobní námitka není důvodná. Jelikož soud neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí ani vady řízení, které jeho vydání předcházelo, žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 12. června 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu